

Full diocesà

27 d'agost del 2017

p4 – III Jornades de Formació en Lideratge

p4 – Pelegrinatge a la Sagrada Família de Barcelona

Preguem per la pau, no a la violència

Barcelona i Catalunya estan vivint grans moments de dolor. L'Església catalana s'afegeix a les mostres de suport, prega per les víctimes i condemna la violència.

La Conferència Episcopal Tarraconense ha fet un comunicat amb motiu de l'atemptat de Barcelona en el qual manifesta que: "Els bisbes de Catalunya se senten totalment consternats per les víctimes mortals, així com per les desenes de ferits, que ha causat el terrible atemptat terrorista d'aquest dijous dia 17 d'agost a la ciutat de Barcelona. Condemnen la barbàrie d'aquest atemptat, i el menyspreu que significa per la vida humana i la seva dignitat. Cap causa no justifica la violència ni la mort de ningú.

Els bisbes encomanen les víctimes mortals a la misericòrdia de Déu, i preguen intensament pels ferits, pels familiars i amics de tots els afectats, així com per tota l'arxidiòcesi de Barcelona, i els acompanyen solidàriament en el dolor per aquesta tragèdia que ha tingut lloc en una ciutat com Barcelona, sempre compromesa per la causa de la pau i de la justícia".

Per la seva banda des de l'entorn del papa Francesc manifesten que: "El Papa resa per les víctimes d'aquest atemptat i desitja expressar la seva proximitat a tot el poble espanyol, en particular als ferits i a les famílies de les víctimes".

«Quina profunditat i riquesa en la saviesa i el coneixement de Déu!»

Diumenge XXI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

(22, 19-23)

Salm responsorial

El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor. (Salm 137)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

(11, 33-36)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és? Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que deslliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.» Després

prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

(16, 13-20)

«Ell els diu: "I vosaltres, qui dieu que sóc? Simó Pere li contesta: "Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu"»

Es calcula que mouen la quantitat astronòmica de 10 bilions de dòlars

Jean Hakolimana, prev.

A Cesarea de Felip, Jesús pregunta als seus deixebles sobre l'opinió de la gent respecte a la seva persona i obra. Les respostes destaquen per la seva referència al passat, com era d'esperar: *Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes*. De fet, els jueus creien que el do profètic era un de sol i que s'anava perfeccionant a través de figures individuals, les quals, però, participaven d'una mateixa unitat. En altres paraules, cada profeta devia ser una versió millorada de la precedent, una mena de reencarnació profètica. Per això no dubta a qualificar Jesús de Joan, tot i que aquest últim feia poc que havia estat assassinat per Herodes. L'aportació personal dels deixebles a aquest debat passa com sempre per Pere: *Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu*. El que desconcerta és la prohibició que Jesús fa als seus deixebles de dir a ningú que ell era el Messies. Fins i tot sembla entrar en contradicció amb la seva missió d'anunciar-lo fins als confins del món. Mirat de prop, Jesús ens recorda que hi ha un coneixement d'ell que és intransferible.

La fe no pot néixer sense predicació. Ara bé, per a créixer i madurar, es necessita un compromís personal, una experiència individual, una vivència íntima amb Jesús, quelcom que no es pot ni predicar ni transmetre. El problema de més d'un cristià, avui dia, és de quedar-se al nivell de la predicació i de l'escolta. Molts han sentit la predicació del Messies salvador, però els falta fer un pas per a experimentar en les seves vides aquesta salvació que, quan es tasta, tot ho canvia.

La imatge

Les claus de casa no les dones a qualsevol. Hi ha d'haver confiança, ja que deixes el destinatari davant la teva intimitat. No sols has d'assegurar que no et trairà i que executarà la tasca encomanada. Perquè casa meua és casa meua!

Més encara: hi ha d'haver complicitat i una comunitat d'intencions. Aquesta és la fe que Jesús obté del feble Pere. Ja sabem com va anar tot.

Lliurament de les claus a sant Pere (1481).
Perugino

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Sant Agustí, bisbe (354-430)
I Tessalonicencs 1,1-5.8b-10 /
Salm 149 / Mateu 23,13-22

29 dimarts

—Martiri de sant Joan Baptista
—Sant Adelf, bisbe
—Santa Joana Jugan, religiosa
(1792-1879)
I Tessalonicencs 2,1-8 / Salm 138 /
Marc 6,17-29

30 dimecres

—Sant Aduacte, màrtir (s.IV)
I Tessalonicencs 2,9-13 / Salm 138
/ Mateu 23,27-32

31 dijous

—Sant Ramon Nonat (1204-1240)
I Tessalonicencs 3,7-13 / Salm 89 /
Mateu 24,42-51

1 divendres

—Sant Lleir, bisbe (s.VI)
—Sant Gil, abat
I Tessalonicencs 4,1-8 / Salm 96 /
Mateu 25,1-13

2 dissabte

—Sant Antolí, màrtir (s.III)
—Sant Armand, màrtir (s.XVI)
I Tessalonicencs 4,9-11 / Salm 97 /
Mateu 25,14-30

3 diumenge XXII de durant l'any / Cicle A

—Sant Gregori, el Gran, papa i doctor
de l'Església (540-604)
—Sant Règul, bisbe
Jeremies 20,7-9 / Salm 62 / Romans
12,1-2 / Mateu 16,21-27

III Jornades de Formació en Lideratge

Redacció

Els dies 17 i 18 de juliol van tenir lloc, al Seminari de Solsona, les III Jornades de Formació en Lideratge organitzades per la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar, sota el tema «Lideratge i experiències pràctiques per a la conversió pastoral de les parròquies».

Més de seixanta persones de diferents parròquies de la diòcesi, acompanyades pels seus respectius rectors, hi van participar. El senyor bisbe va presidir les jornades.

El primer dia el ponent fou José Ramon Parrondo, laic de la parròquia de Santo Domingo de Algete, diòcesi d'Alcalà, que va compartir l'experiència de la seva parròquia en aquest procés de conversió. Va explicar, entre altres co-

ses, quines són les cinc dimensions de l'Església i com el pla de les activitats de les parròquies hauria d'estar confectionat segons aquestes dimensions.

El segon dia el ponent fou Tote Barrera, responsable d'Alpha Espanya i membre de la Fundació d'Evangelització i Discipulat, que va explicar els fonaments teològics i espirituals del lideratge. També va parlar de com ha de ser l'Església del segle XXI pel que fa a la nova evangelització.

Durant les jornades va haver-hi cada dia pregària de lloança i celebració de l'eucaristia i l'últim dia una bona estona d'adoració del Santíssim tot donant gràcies pels dons rebuts i demanant al Senyor que ajudi les parròquies.

Tote Barrera va parlar també del lideratge sacerdotal, en què el més important és l'essència del sagrament de l'orde. Després del lideratge laical, en què el sagrament del baptisme és el que infon el caràcter

Pelegrinatge a la Sagrada Família de Barcelona

amb motiu de les beatificacions

El pròxim dia 21 d'octubre la Delegació de Pastoral de Pelegrinatges organitza una sortida a la Sagrada Família de Barcelona amb motiu de les beatificacions dels 109 màrtirs claretians assassinats en 1936, dels quals nou d'ells són fills de la nostra diòcesi.

La jornada començarà a les deu del matí amb la cerimònia de beatificació a la basílica de la Sagrada Família, presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants.

En acabar aquesta celebració ens traslladarem al restaurant La Pineda de Gavà, on tancarem la jornada amb un dinar de germanor.

Informació i inscripcions (del 28 d'agost a 28 de setembre): Cesca Roig - 609 96 54 50 - legrin2001@yahoo.es. Preu: 18 € (autocar) + 18 € (dinar).

Festa de Sant Eloi a l'església de Sant Francesc de Berga

Montserrat Coll

El cap de setmana dels dies 22 i 23 de juliol la parròquia de Berga va celebrar la Festa dels Elois, que té els seus orígens a l'església de Sant Francesc, on hi ha una imatge del bisbe sant Eloi. Aquesta celebració s'ha realitzat sense interrupció des del segle XIV.

El diumenge al matí el franciscà P. Josep Gendrau va beneir els animals a la plaça de Sant Pere. A 2/4 de 12, a l'església de Sant Francesc, el mateix religiós va presidir la missa, cantada per la Coral Queraltina, amb l'assistència dels ad-

ministradors, d'autoritats, del banderer i de dansaires del Ballet de Déu.

Un cop acabada la missa, i després de la benedicció franciscana, es van repartir els panellets beneïts. Un dels administradors va llegir una pregària a sant Eloi i es va cloure l'acte religiós amb l'ofrena floral al sant.

Tot seguit, a la plaça de Sant Joan es va interpretar el Ballet de Déu.

Entronització d'una imatge de sant Jaume a Cervera

El dia 23 de juliol, el més proper a la solemnitat de Sant Jaume, en la missa de dotze de l'església de Santa Maria de Cervera, juntament amb la seva comunitat, es va tornar a entronitzar i beneir una imatge de sant Jaume a l'altar número 6 de la girola, on precisament hi ha el vitrall amb simbologia pelegrina, el bastó, la carabassa i el capell. Tot això ha estat possible gràcies a la iniciativa i generositat de l'Associació d'Amics del Camí de Sant Jaume de Cervera, que en veure les obres gairebé acabades d'un tram del camí que passa enmig de la ciutat i per davant de Santa Maria han volgut fer justícia amb el sant, la imatge del qual ja havia existit però que havia quedat destrossada per la guerra civil. Des d'aleshores aquell altar havia quedat despullat, essent un dels pocs del temple sense titular. Cervera ha acollit amb joia aquesta iniciativa i alhora es congratula de poder mostrar als molts pelegrins que hi passen durant l'any aquesta imatge tan benerada. **Informa: Joan Riu.**

Les activitats delictives que amaguen els paradisos fiscals (I)

Luis Zurdo Jimeno (*)

En primer lloc, hem d'indicar quin és l'origen del terme «paradís fiscal». Prové d'una mala traducció de l'original en anglès *Tax Haven*. En efecte, el mot *Haven* (cau, refugi) es va confondre amb *Heaven*, que vol dir cel, paradís.

Veiem, per tant, que l'error de traducció al castellà o català ha desviat el sentit original amb què es designen (en anglès) els territoris on van a parar enormes quantitats de diners a fi d'evadir els impostos a què estarien sotmesos en els seus països d'origen.

Com que el binomi «paradisos fiscals» ha calat profundament en la societat, segurament ja deu ser tard per a canviar el seu ús pel més ajustat de refugis fiscals. Tanmateix, això no significa que quan llegim o escoltem qualsevol cosa sobre els paradisos fiscals no tinguem clar el que en realitat són: autèntics caus on amagen els diners les empreses i els individus que de manera insolidària pretenen no pagar o pagar una quantitat ridículament baixa en els seus impostos. Pretenen escapar-se de la contribució solidària a què estan obligats moralment i legalment pels seus respectius països.

Inevitablement ens ve a la memòria el que en el segle XVIII feien els pirates amb el producte dels seus robatoris: els guardaven en refugis a les illes del Carib i, quina casualitat, la major part dels paradisos fiscals se situen en diverses illes d'aquesta mateixa zona geogràfica.

D'on procedeixen els diners que es refugien en aquests paradisos? De la comissió de tot tipus de delictes, aquesta és la resposta immediata: tràfic de drogues i armes, corrupció, negocis amb pagament amb «diners negres» i també la part de diners i altres actius financers que s'han obtingut de forma legal per empreses i individus però pels quals no es volen pagar els impostos que legalment haurien de pagar en els països en què s'ha realitzat l'activitat que ha provocat els beneficis.

Blangueig i corrupció

Tots ells pretenen una cosa: blanquejar els diners perquè torni al circuit econòmic després de «perdre el rastre» del

Es calcula que mouen la quantitat astronòmica de 10 bilions de dòlars

7 –tema central

seu origen a través d'infinites transaccions entre empreses pantalla (sense cap activitat econòmica) amb l'ús de facturacions falses.

Però el blanqueig no és l'única activitat delictiva. La part dels diners que no es tornen al circuit econòmic una vegada blanquejat, es queda en el paradís fiscal per ser invertits moltes vegades en activitats criminals: tràfic d'armes i de drogues, tràfic de dones i nens amb finalitats de prostitució, activitats de la màfia i altres activitats del crim organitzat.

És possible dimensionar el volum d'aquesta activitat? Sembla molt difícil o impossible, per la naturalesa oculta d'aquest tràfic financer a través d'empreses pantalla que figuren a noms de testaferrons (persones que presenten el seu nom per figurar en aquest tipus d'empreses a canvi d'una quantitat de diners). Tanmateix, sí que s'han fet estudis estimatius que parlen d'una xifra de 10 bilions de dòlars.

Els papers de Panamà

El dia 3 d'abril del 2016 es va publicar per un consorci de periodistes el que s'han conegut com els «Papers de Panamà». Aquests papers són el producte d'una filtració que va rebre el periodista Bastian Obermayer (del rotatiu

germànic *Süddeutsche Zeitung*) provinent d'una persona que s'identificava com a John Doe, que exigia uns mitjans completament segurs per al seu enviament donada la transcendència del contingut. Una vegada es va assegurar la confidencialitat de la informació i es va rebre en el diari alemany, es va apreciar que la magnitud de les dades rebudes era tal (més d'11 milions de documents) i de caràcter global (afectava més de 150 països) que van decidir compartir la informació amb més periodistes i periòdics.

Per tot això es va constituir el Consorci Internacional de Periodistes d'Investigació, format per uns 400 professionals de 70 països. Tots ells es van dedicar a l'anàlisi (que va durar nou mesos) de la informació sota un estricte compromís de no publicar res fins a una data convinguda, en què tots revelarien a l'uníson la informació rellevant per a cada país. Aquesta va ser el 3 d'abril de 2016, una data que el Fòrum Social Mundial en la seva darrera reunió a Mont-real ha proposat com el Dia Mundial de la lluita contra els Paradisos Fiscals.

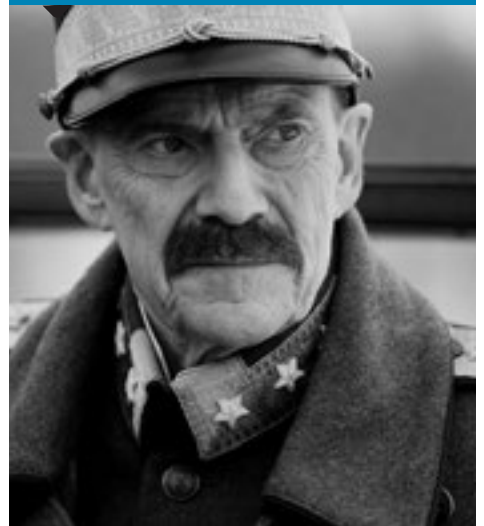
(*). Membre de Justícia i Pau. Article publicat a la revista dels Missioners Xaverians

La Pel·lícula

La decisión del Rey

Dirigida per Erik Poppe

Noruega, 2016

Intèrprets: Jesper Christensen i Anders Baasmo Christiansen.

Gènere: Bèl·lic - històric.

No recomanada a menors de 7 anys.

La pel·lícula recull un episodi que va viure Noruega, durant la Segona Guerra Mundial, una vegada va ser ocupada per l'Alemanya nazi.

Presenta la decisió del rei davant el posicionament, a favor o en contra, dels alemanys. Serà una decisió que posarà en joc la seva consciència i que ajuda a reflexionar l'espectador quan sembla que no hi ha una altra sortida.

Ha estat candidata a l'Òscar i compta amb un notable guió, unes bones interpretacions i una realització acurada.

Enfortir l'educació dels fills (9)

Sant pare Francesc

L'educació dels fills ha d'estar marcada per un camí de transmissió de la fe, que es dificulta per l'estil de vida actual, pels horaris de treball, per la complexitat del món d'avui, en què molts porten un ritme frenètic per poder sobreviure. Tanmateix, la llar ha de continuar essent el lloc on s'ensenyi a percebre les raons i la bellesa de la fe, a pregar i a servir el proïsme. Això comença en el baptisme, on, com deia sant Agustí, les mares que porten els seus fills «cooperen al part sant». Després comença el camí del creixement d'aquesta vida nova. La fe és do de Déu, rebut en el baptisme, i no és el resultat d'una acció humana, però els pares són instruments de Déu per a la seva maduració i desenvolupament. Llavors «és bonic quan les mares ensenyen als fills petits a enviar un petó a Jesús o a la Mare de Déu. Quanta tendresa hi ha en això! En aquest moment el cor dels infants es converteix en espai d'oració». La transmissió de la fe suposa que els pares visquin l'experiència real de confiar en Déu, de buscar-lo, de necessitar-lo, perquè només d'aquesta manera «una generació anuncia a l'altra les teves obres, i li anuncia les teves proeses» (Sl 144,4) i «el pares fan conèixer als seus fills la teva fidelitat» (Is 38,19). Això requereix que implorem l'acció de Déu en els cors, allà on no podem arribar. El gra de mostassa, tan petita llavor, es converteix

en un gran arbust (cf. Mt 13,31-32), i així reconeixem la desproporció entre l'acció i el seu efecte. Llavors sabem que no som amos del do sinó els seus administradors curosos. Però el nostre afany creatiu és una ofrena que ens permet de col·laborar amb la iniciativa de Déu. Per això, «han de ser valorats els cònjuges, mares i pares, com a subjectes actius de la catequesi [...]. És de gran ajuda la catequesi familiar, com a mètode eficaç per a formar els joves pares de família i fer que prenguin consciència de la seva missió d'evangelitzadors de la seva pròpia família».

L'educació a la fe sap adaptar-se a cada fill, perquè els recursos apresos o les receptes de vegades no funcionen. Els infants necessiten símbols, gestos, narracions. Els adolescents solen entrar en crisi amb l'autoritat i amb les normes, per la qual cosa convé estimular les seves pròpies experiències de fe i oferir-los testimonis lluminosos que s'imposin per la seva sola bellesa. Els pares que volen acompanyar la fe dels seus fills estan atents als seus canvis, perquè saben que l'experiència espiritual no s'imposa sinó que es proposa a la seva llibertat. És fonamental que els fills vegin d'una manera concreta que per als seus pares la pregària és realment important.

